

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Brocx, George en 18 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

George Brocx, de verzoeker genoemd in artikel 1, onder 1, werd in 1917 te Djakarta (Indonesië) geboren. Van Nederlandse origine zijnde, verkreeg hij in december 1950 door optie de Indonesische nationaliteit. Sedert juli 1957 is verzoeker hier te lande woonachtig. Hij betreurt de indertijd gedane keuze en zou gaarne in het Nederlanderschap worden hersteld. Als ambtenaar op arbeidsovereenkomst in dienst van de P.T.T. voorziet hij in zijn onderhoud.

De Chinese verzoeker Tek Suan Chen, genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1910 te Tchekiang (China) geboren en woont sedert 1933 in ons land. Mede door zijn huwelijk met een van geboorte Nederlandse vrouw kan hij als ingeburgerd worden beschouwd. Als restaurateur heeft adressant genoegzame inkomsten voor zich en de zijnen.

De verzoeker Napoleon Cohen, genoemd in artikel 1, onder 3, werd in 1907 te Tandjong Pandan (Indonesië) uit Nederlandse ouders geboren. Gedurende vele jaren was hij bij de Nederlands-Indische belastingdienst werkzaam. In 1948 werd hij ter beschikking gesteld van de toekomstige deelstaat Oost-Indonesië. Op aandrang van zijn superieuren opteerde verzoeker voor de Indonesische nationaliteit. In januari 1958 kwam hij met vrouw en kind naar ons land. Verzoeker geniet ondersteuning.

De Tsjechoslowaakse verzoeker Jan Ferencik, genoemd in artikel 1, onder 4, werd in 1922 te Leziachov (Tsjechoslowakije) geboren en verblijft sedert 1948 in ons land. Mede door zijn huwelijk met een van origine Nederlandse vrouw is hij in onze samenleving opgenomen. Als horlogemaker voorziet verzoeker in het onderhoud van zich en zijn gezin.

Johannes Jozef Gorenjec, de Joegoslavische verzoeker genoemd in artikel 1, onder 5, is hier te lande geboren en getogen en voelt zich Nederlander. Zijn echtgenote is Nederlandse van geboorte. Als mijnwerker verdient hij het brood voor zich en zijn vrouw.

De Oostenrijkse verzoeker Lucas Johannes Illy, genoemd in artikel 1, onder 6, werd in 1933 te Amsterdam geboren en heeft, met uitzondering van 1938 tot 1941, steeds in ons land gewoond. Adressant onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander. Zijn moeder is evenals zijn echtgenote van Nederlandse origine. Als kantoorbediende heeft hij genoegzame inkomsten.

In artikel 1, onder 7, wordt voorgedragen de van oorsprong Nederlandse verzoekster Odilia Padberg. Zij werd in 1917 te Soerabaja in Indonesië geboren. In verband met haar werking opteerde zij in juni 1951 voor de Indonesische nationaliteit. In oktober 1957 kwam verzoekster naar ons land. Zij zou gaarne in haar oorspronkelijke nationaliteit worden hersteld. Als hulp in de huishouding verdient zij het brood.

De Franse verzoeker Christiaan Jacobus Queva, genoemd in artikel 1, onder 8, werd in 1924 te Amsterdam geboren en

heeft daar steeds gewoond. Hij is in onze samenleving opgenomen. Op aandrang van zijn opvoeder, die Duitsgezind was, verrichtte verzoeker gedurende de oorlogsjaren werkzaamheden voor de bezetter. Er is geen reden om hem zulks thans nog aan te rekenen. Als monteur voorziet adressant in het onderhoud van zich en de zijnen.

De verzoeker Koen Tjiam Thee, genoemd in artikel 1, onder 9, werd in 1917 te Boekatedja (Indonesië) geboren en bezit de Indonesische nationaliteit. Sedert 1949 verblijft hij in ons land. Verzoeker heeft zich aangepast aan de Nederlandse leefwijze. Als tandarts heeft hij ruime inkomsten.

In artikel 2 wordt voorgedragen de Duitse verzoeker Alfred Gottfried Karel Henri Cahn. Deze werd in 1934 te Venlo geboren en heeft tot 1956 in ons land gewoond. In laatstgenoemd jaar trad verzoeker in dienst van een Nederlandse handelsmaatschappij, welke hem uitzond naar Belgisch Kongo. Adressant voelt zich Nederlander. Gelet op een en ander acht de ondergetekende voldoende termen aanwezig om verzoeker in aanmerking te doen komen voor naturalisatie, zulks met afwijking van het wettelijk vereiste betreffende de woonplaats in het Koninkrijk.

De in artikel 3 voorgedragenen worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht. Daargelaten, dat hiertoe bij sommige van de in dit artikel genoemde Indonesische verzoekers ook uit anderen hoofde aanleiding bestaat, geschiedt zulks voor hen, omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren. Voor de verzoekers, genoemd onder 4, 6 en 9 van dit artikel, wordt kosteloze naturalisatie voorgesteld om hierna te noemen redenen.

De verzoeker Antonius Wilhelmus Aalbertsberg, genoemd in artikel 3, onder 1, werd in 1936 te Bandoeng uit Nederlandse ouders geboren. Hij verloor zijn oorspronkelijke nationaliteit ten gevolge van de door zijn vader uitgebrachte optie voor het Indonesische staatsburgerschap. Verzoeker verblijft sedert maart 1954 hier te lande. Als calculator voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

Ludwig Albertus de la Combé, de verzoeker genoemd in artikel 3, onder 2, werd in 1937 te Kediri (Indonesië) geboren en is eveneens van Nederlandse origine. Ten gevolge van de optie van zijn vader bezit hij thans de Indonesische nationaliteit. Adressant kwam in december 1957 naar ons land. Als leerling-verpleger voorziet hij in zijn onderhoud.

De verzoekster Suzanna Fransz, genoemd in artikel 3, onder 3, werd in 1920 te Klaten (Indonesië) geboren. Tot de soevereiniteitsoverdracht werd zij, evenals haar familieleden, als Nederlander aangemerkt. Toen echter in 1951, bij nader onderzoek, de akte, waarbij haar vader door een Nederlander erkend zou zijn, niet kon worden opgespoord, meende men haar als Indonesisch staatsburger te moeten aanmerken. Verzoekster was van 1950 tot haar komst naar ons land in november 1955 bij de „Stichting voor Nederlands Onderwijs in Indonesië” werkzaam. Zij is thans als kantoorbediende in dienst van de P.T.T. Het komt de ondergetekende billijk voor deze verzoekster met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn voor naturalisatie in aanmerking te doen brengen.

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

In artikel 3, onder 4, wordt voorgedragen de Duitse verzoeker Willi Heinrich Joop. Deze werd in 1936 te Oberhausen (Duitsland) geboren. Zijn moeder is van Nederlandse origine. Na het overlijden van haar echtgenoot vestigde zij zich in 1945 met haar zoon in ons land. Adressant heeft zich de Nederlandse leefwijze eigen gemaakt. Van 1957 tot begin 1959 vervulde hij als vrijwilliger op voet van gewoon dienstplichtige Nederlandse militaire dienst, om welke reden hij voor kosteloze naturalisatie in aanmerking wordt gebracht. Als transportarbeider verdient verzoeker het brood.

De verzoeker Soleman Loet-loetoer, genoemd in artikel 3, onder 5, werd in 1927 op Ambon (Indonesië) geboren en is sedert 1951 in ons land gevestigd. Sinds 1947 is hij in Nederlandse militaire dienst; hij bekleedt de rang van korporaal 1e klasse bij de Koninklijke Landmacht. Verzoeker legde in 1950 een optie-verwerpingsverklaring af ter verkrijging van de Nederlandse nationaliteit. Deze handeling had evenwel geen rechtsgevolg.

De verzoeker Jozef Markut, genoemd in artikel 3, onder 6, werd in 1915 te Sledziejowice (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. Van 1940 tot 1946 maakte hij deel uit van de Poolse strijdkrachten onder geallieerd commando. Hij behoorde tot de troepen die het Zuiden des lands hebben bevrijd. Na zijn demobilisatie werd verzoeker in ons land toegelaten. Hij kan als ingeburgerd worden beschouwd. Als fabrieksarbeider verdient hij het brood. Het wil de ondergetekende voorkomen dat deze verzoeker met het oog op de door hem aan den lande bewezen diensten, voor kosteloze naturalisatie in aanmerking kan worden gebracht.

Marthin Noya, de verzoeker genoemd in artikel 3, onder 7, werd in 1928 te Makassar (Indonesië) geboren. In 1946 trad hij als beroepsmilitair in dienst van de Koninklijke Marine. Hij bekleedt de rang van kwartiermeester. Verzoeker en zijn echtgenote zijn sedert 1951 onafgebroken in ons land gevestigd.

De verzoeker Nicolaas Oronzo, genoemd in artikel 3, onder 8, werd in 1925 te Soerabaja (Indonesië) geboren. Van 1946 tot 1951 was hij werkzaam bij de Algemene Politie. Verzoekers echtgenote is van Nederlandse origine. Op 1 mei 1951 diende adressant het verzoek om naturalisatie in, derhalve binnen de termijn, genoemd in de overgangsbepaling van artikel 3 van de wet op het Nederlanderschap en het ingezetenschap. Hij is sedert oktober 1957 in ons land gevestigd.

In artikel 3, onder 9, wordt voorgedragen de Duitse verzoekster Wilhelmina Johanna Walz. Zij werd in 1937 te Rijsbergen (Noordbrabant) geboren en heeft steeds in ons land gewoond. Na het overlijden van haar vader heeft verzoeksters moeder de verklaring ex artikel 8 van de wet op het Nederlanderschap en het ingezetenschap afgelegd, waardoor deze haar oorspronkelijke Nederlandse nationaliteit herkreeg. Na de inwerkingtreding van het nieuw artikel 8a van bovengenoemde wet diende haar moeder een naturalisatieverzoek in ten behoeve van adressante. Tijdens de behandeling van dit verzoek werd de dochter echter meerderjarig, waardoor inwilliging onmogelijk werd. In verband hiermede komt het de ondergetekende billijk voor deze verzoekster voor kosteloze naturalisatie voor te dragen. Als kantoorbediende voorziet zij in haar onderhoud.

Met uitzondering van de Tsjechoslowaakse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 4, en de Joegoslavische verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 5, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

Alle voorgedragenen van Duitse herkomst zijn in het bezit van een verblijfsvergunning.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.